

ת"פ 4911/01/17 - מועין הייב נגד פרקליטות מחוז צפון

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 4911-01-17 פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ' הייב
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט מורן מרגלית, סגן נשיא
המבקש	מועין הייב
נגד	
המשיבה	פרקליטות מחוז צפון

החלטה

בפניי בקשה לקבלת מסמכים ומוצגים לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: **החסד"פ**).

רקע כללי:

כנגד הנאשם הוגש ביום 2.1.17 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום במסגרתו יוחסו לו עבירות של הטרדה מינית, עבירה לפי סעיף 3(א)(6)(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 (להלן: **החוק**).

בקצירת האומר ייאמר, כי כתב האישום מפרט שורה של מקרים בהם העביר המבקש למתלוננת (שהיית קטינה בת פחות מ-15 שנים) הודעות בעלות תוכן מיני, תמונות בעלות תוכן מיני וביקש ממנה כי תשלח לו תמונות אינטימיות שלה.

כמו כן, הציע המבקש למתלוננת הצעות בעלות גוון מיני.

הבקשה:

ביום 2.7.17 הגיש ב"כ המבקש בקשה במסגרתה עתר כי יותר לו לעיין בכל תיקי החקירה של חשודים נוספים אשר ביצעו עבירות מין כלפי המתלוננת דנן ולא הועמדו לדין וכן, בכל חומר חקירה הנוגע לאיתור החשודים שלא הועמדו לדין.

כן עתר ב"כ המבקש לעיין בנימוקים בדבר אי העמדתם לדין של החשודים האחרים וכן, בעותק כתב האישום אשר הוגש כנגד אחד: "מיקי".

זה המקום להעיר, כי לבקשתו צירף ב"כ המבקש העתק מסיכומי עדותה של המתלוננת.

ב"כ המבקש ציין כי פנה למשיבה בבקשה לדעת מהם הנימוקים אשר עמדו בבסיס ההחלטה שלא להגיש כתבי אישום

נגד יתר החשודים, ונענה, כי הנימוקים הינם בבחינת תרשומת פנימית ואיננה בגדר חומק חקירה.

לדבריו, לאחר קבלת החומר המבוקש הוא שוקל להעלות טענת 'הגנה מן הצדק' בגין אכיפה בררנית וזאת, במידה ולא הייתה הצדקה עניינית וראייתית לאי הגשת כתבי אישום נגד יתר החשודים.

במסגרת הדיון בבקשה אשר התקיים בפניי ביום 24.9.17 הודיע ב"כ המבקש, כי הוא מוכן שבית המשפט יעיין בחומר המבוקש ויחווה דעתו ביחס לשאלה האם המדובר בחומר רלוונטי לביסוס טענת 'הגנה מן הצדק' בשל אכיפה בררנית.

התגובה:

מנגד טענה המשיבה כי דין הבקשה לדחייה.

בפתח הדברים יצוין, כי המשיבה הביעה תרעומת על כך שב"כ המבקש צירף לבקשתו חומר חקירה כאשר התיק מצוי בשלב מקדמי ובטרם נחשף בית המשפט לחומר הראיות בתיק.

לטענת המשיבה החומר המבוקש כלל אינו קשור למחלוקת בין הצדדים ומשכך, אין הוא חומר חקירה כלל ועיקר.

לצורך הכרעה בבקשה יש לבחון את עוצמת הקשר בין החומר המבוקש למשפט.

בהקשר זה ציינה המשיבה, כי לצורך הוכחת טענה בדבר קיומה של "אכיפה בררנית" יש להראות כי ההחלטה נבעה משיקול זר או מניע פסול.

כלל נוסף אותו הזכירה המשיבה בהקשר זה, הוא קיומה של חזקה בדבר תקינות פעולתה של רשות מנהלית.

המשיבה הפנתה לפסיקה בעניין אכיפה בררנית בה צוין, כי לא כל החלטה שונה במקרים דומים תהווה אכיפה בררנית, וכן, כי הכלל לעניין זה הוא שכל עוד לא הסתבר שאי העמדתם של מעורבים נוספים בפרשה פלילית נבעה מתוך שיקולים זרים, אזי אין באכיפה מסוג זה כדי לעלות לכדי אכיפה בררנית ואין בה כדי להצדיק ביקורת שיפוטית פולשנית.

לטענת המשיבה, במקרה דנן לא הובאה מצד ב"כ המבקש תשתית ראייתית כלשהיא להוכחת טענתו לפיה ההחלטה להעמיד את המבקש לדיון ולסגור את התיקים כנגד חלק מהחשודים מקורה באפליה פסולה או בשרירות לב.

במצב דברים זה, הרי שהמדובר לכל היותר ב"מסע דיג" ובמידה ובכל פעם בה יחפוץ הסנגור לעיין בחומר זה מכיוון שהוא שוקל להעלות טענת "אכיפה בררנית" רק כדי לבדוק האם החלטותיה של המאשימה היו נגועות במניעים זרים אזי, יש בכך כדי לאיין את חזקת התקינות המנהלית העומדת לתביעה.

כן ציינה המשיבה, כי רק במקרים נדירים יתערב בית המשפט בהחלטות התביעה וכי בהחלטה לפיה הראיות המצויות אינן מספיקות להגשת כתב האישום ינהג בית המשפט מידת ריסון כפולה ומכופלת.

טענה נוספת אותה העלתה המשיבה הינה, כי מטענת ב"כ המבקש עולה כי הוא מעוניין לבחון את שיקולי המשיבה לסגירת התיקים האחרים אל מול תיק זה ומשכך, הרי שלצורך בירור טענתו יהיה על בית המשפט לבחון את כל חומר הראיות בתיק דנן עוד בטרם תתחיל שמיעת ההוכחות בו.

לעניין הבקשה לקבלת חומר החקירה בעניינם של חשודים נוספים, חזרה המשיבה על טענתה לפיה בית המשפט ייחשף לחומר רב ולא רלוונטי אשר יהיה חסר ערך כל עוד לא ייחשף בית המשפט לחומר הראיות בתיק זה.

לעניין הבקשה לקבלת הנימוקים לאי העמדתם לדין של חשודים נוספים טענה המשיבה, כי ככל שהתיקים טופלו בפרקליטות מחוז הצפון הרי שאלה נסגרו בעילה של חוסר ראיות מספיקות.

לשיטת המשיבה אין הצדקה להעברת יתר הנימוקים וציינה, כי המדובר ב"תרשומת פנימית" שאין לב"כ המבקש זכות עיון בה ובכל אופן, לו ייעתר בית המשפט לבקשה לעיין בחומר הראיות הגולמי אזי ברי כי אין מקום להיעתר לבקשה לעיון אף בתרשומת זו.

לעניין הבקשה לקבלת כתב האישום שהוגש כנגד החשוד "מיקי"- טענה המשיבה כי אף בקשה זו לדחייה.

המדובר בתיק המתנהל בדלתיים סגורות ולצורך העברת החומר יש לקבל את אישור בית המשפט הדין באותו התיק.

בכל אופן ציינה המשיבה, כי לא ברור כיצד יש בכתב האישום אשר הוגש כנגד חשוד נוסף כדי לבסס טענה של אכיפה בררנית כנגד המבקש.

יצוין, כי במסגרת הדיון אשר התקיים בבקשה ביום 24.9.17, הביע ב"כ המאשימה התנגדות להצעת ב"כ המבקש להעביר את החומר המבוקש לעיון בית המשפט.

דין והכרעה:

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה על כל רבדיה לדחייה ואנמק.

כבר בתחילה מצאתי להעיר, כי במסגרת בקשתו הצביע ב"כ המבקש על 5 חשודים נוספים בפרשה כאשר, אין חולק שאף כנגד החשוד מיקי הוגש כתב אישום במסגרת הפרשה דנן.

סבורני, כי טענתו של ב"כ המבקש לפיה בכוונתו לבסס באמצעות החומר המבוקש קיומה של "אכיפה בררנית" כנגד המבקש, מאבדת מעוקצה במצב דברים בו הוגש כתב אישום אף כנגד אותו מיקי ולא רק כנגד המבקש לבדו.

בנסיבות אלה אף לא ברור כלל ועיקר כיצד יש באותו כתב אישום אשר הוגש כנגד מיקי, כדי לסייע לב"כ המבקש לבסס טענת הגנה מן הצדק בגין אכיפה בררנית כנגד המבקש.

משכך, מצאתי לדחות כבר כעת את הבקשה ככל שהינה מתייחסת לכתב האישום בעניינו של אותו מיקי.

כמו כן, דין הבקשה לקבלת העתק מתיקי החקירה כנגד החשודים הנוספים והעתק מן הנימוקים לאי העמדתם לדין להידחות ואנמק.

כבר בתחילה יצוין, כי מקובלת עליי עמדתה של המשיבה לפיה על פי פסיקת בית המשפט העליון אין בית המשפט מחליף את שיקול דעתן של רשויות התביעה וכי התערבות בהחלטותיהן של רשויות התביעה הינה מצומצמת ומוגבלת למקרים נדירים כאשר החלטות אלה נגועות בחוסר סבירות קיצוני או בעיוות מהותי וזאת, כפי שמצוין במסגרת בג"צ 8007/08 לוינ' נ' **משטרת ישראל** [פורסם במאגרים המשפטיים] אליו הפנתה המשיבה.

כן מצאתי לקבל את עמדת המשיבה לפיה, מרווח ההתערבות של בית המשפט בשיקולי העמדה לדין של נאשמים הוא צר ביותר בעת שהנימוק להימנעות מהעמדה לדין נעוץ בשיקולים ראייתיים (ראה לעניין זה בג"צ 5675/04 **התנועה למען איכות השלטון בישראל ואח'** נ' **היועץ המשפטי** לממשלה [פורסם במאגרים המשפטיים] אליו הפנתה המאשימה בטיעוניה.

סבורני כי אין המקרה דנן נמנה על מקרים אלה.

כפי שציינה ב"כ המשיבה בתגובתה הרי, שהמאשימה נהנית מקיומה של חזקת התקינות המנהלית.

בכדי לסתור חזקה זו, הרי שלכל הפחות על המבקש להצביע על נימוק כלשהו אשר יש בו כדי לעורר חשד כי יתכן והופלה הוא ביחס לחשודים אחרים.

כאמור, מעיון בטיעוני ב"כ המבקש לא מצאתי כי הצביע הוא על חשד כזה ולמעשה, כל טענתו הינה כי עצם העובדה שלא הוגשו כתבי אישום כנגד כל החשודים, היא זו המקימה את החשד לקיומה של 'אכיפה בררנית'.

זה המקום להעיר, כי ניתן להבחין בין המקרה דנן לבין המקרים אשר נידונו בהחלטות עליהן נסמך ב"כ המבקש.

לעניין ההחלטה במסגרת ב"ש (נצ') 668/10 **אבוטבול משה** נ' **מדינת ישראל [פורסם במאגרים המשפטיים]**, הרי שבאותו עניין הצביע העורר על קשר משפחתי בין קצין משטרה לחשוד נוסף ואילו במסגרת ע"ח (נצ') 30051-10-10 **מדינת ישראל** נ' **נביה רדא** [פורסם במאגרים המשפטיים] היה מדובר בקטטה כאשר בסופו של יום החליטה העוררת להגיש כתב אישום כנגד צד אחד.

במקרה דנן, לא הובהר מה הבסיס לחשדו של המבקש לקיומה של אכיפה בררנית וכאמור, אין הוא החשוד היחיד במסגרת פרשה זו אשר הוגש כנגדו כתב אישום.

עוד אעיר כי מצאתי טעם בטענת המשיבה ולפיה, אף אם יעמוד כל חומר החקירה ביחס לחשודים הנוספים לעיון בית המשפט, עדיין לא ניתן יהיה לבחון את סבירות החלטתה אלא לאחר עיון בחומר החקירה נשוא התיק דנן, ואולם, כאמור, טרם נפרש הוא בפני בית המשפט.

כמו כן, יש בידי לקבל את טענת המשיבה לפיה נימוקי המשיבה בדבר אי העמדתם לדין של יתר החשודים בפרשה דנן הינם בבחינת תרשומת פנימית אשר אין למבקש זכות עיון בה.

ודוק, מעיון בעניין רדא דלעיל עולה כי בית המשפט המחוזי הבהיר כי אין בהחלטתו לאפשר עיון באופן המתואר בהחלטה בנימוקי העוררת שם כדי לשנות את הכלל הנוגע לתרשומות פנימיות.

אף לעניין זה אעיר כי לא עלה בידי המבקש להניח תשתית ראייתית ולו ראשונית להוכחת טענתו לעניין זה, ואין בעיון על ידי בית המשפט בתרשומת זו בשלב זה, בטרם נבחן חומר הראיות נשוא תיק זה כנגד המשיב, כדי לשנות מן המסקנה אליה הגעתי.

סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, הנני דוחה כאמור את הבקשה על כל רבדיה.

עמוד 4

ניתנה היום, י"א חשוון תשע"ח, 31 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.